

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

UKRAINIAN LABOR NEWS

CORNER PRITCHARD AVE. & MCGREGOR ST.

The Provincial Library

В два рази на тиждень — в середу і суботу. — Published semi-weekly — on Wednesday and Saturday.

WINNIPEG, MANITOBA, CANADA

PIK IV. Ч. 78. СУБОТА, 30. ВЕРЕСНЯ 1922. WINNIPEG, MAN. SATURDAY, SEPTEMBER 30th, 1922. No. 78. VOL. IV.

ДОВКОЛА ПОДТИ НА БЛИЗЬКІМ СХОДІ.

УЛЬТИМАТ ГЕН. ГЕРІНГТОНА МУСТАФА КЕМАЛЕВИ.

КОНСТАНТИНОПІЛЬ, 27-го вересня. — Генерал Герінгтон, тутешній британський головнокомандуючий, вів вчора до Мустафи Кемала в Смирні бездротний телеграфом ультимат, даючи йому 48 годин від часу одержання телеграма на відтягнені своїх військ з Кум Калесі, при вході до Дарданелів.

Відповідь Мустафи Кемала британському командантові.

ЛОНДОН, 27. вересня. — Делеша Райтера з Константинополя каже, що Мустафа Кемаль Паша, відповідаючи на ультимат. ген. Герінгтона, вимірює питання відтягнення турецьких військ, як сега домаганію, але заявляє, що він не знає про неутральну полосу. Він скаргиє ся на акцію Британії, які нищать будинки і дороги, і кінчить заявою, що він хоче уникнути конфлікту з Британією.

Турки на обох боках Чанаку.

Кемалісти дають порушувати неутральну полосу, посуваючи вперед три ескадрони кавалерії з Бігі до Кара-Бугі. Турецькі націоналісти пер на обох боках Чанаку, ступивши Британію зі сходу заходу.

Однак Чанак є на віддалі вистрілу в дренавіті Британії є певні, що зможуть вдержати там свої позиції.

Турки заняли Ерен Кеві і Кум Калесі.

КОНСТАНТИНОПІЛЬ, 26-го вересня. — Ангорське правительство оповістило урядово вчора вечером, що дві турецькі кавалерійські дивізії, зложени з 3.000 людей, заняли Ерен Кеві.

Рівночасно з заняттям тої місцевости турецькі націоналісти заняли також Кум Калесі, при вході до Дарданелів. Окупаційне військо еклалося за і заходу.

Захоплені сих місцевостей становить порушені неутраальної полосу проливів. Обі місцевости є безпосередно на проливах, з них Ерен Кеві між Кум Калесі і Чанаком, який находити ся в руках Британіїв.

Америка вислала до Константинополя военні кораблі.

ВАШИНГТОН, 28. вересня. — Секретар маринарки Денбі вдав вчора приказ, щоби в якнайкоршій часі відіслано з Норфолку до Константинополя дві дивізії военних кораблів типу "дестроер", себто разом 12 кораблів. Сей приказ видано на просьбу контрадмірала Марка Брістола, американського високого комісара в Константинополі, який просив, щоби сі кораблі були вислані "для охорони американських інтересів".

ТУРКИ ДАЛІ НАСТУПАЮТЬ НА НЕУТРАЛЬНУ ПОЛОСУ.

КОНСТАНТИНОПІЛЬ, 28-го вересня. — Мустафа Кемаль дасть заливач своїми легіонами неутральну полосу, Адуци проти ультимату альянтів. Последнім рухом Турків є загрожені Константинопіль. Кемалісти вже окопали ся недалеко від британських позицій. В околиці Чанак і концентрують свої сили в Ісміді, який є ключем до Константинополя. Последня концентрація викликає тут велике занепокоєне.

Альянти можуть оставити Константинопіль.

Панує переконане, що альянти можуть бути приневолені оставити Константинопіль, наколи на місто наступлять кемалісти. Тутешні власті роблять все в своїх силах, щоби не допустити до вибуху повстання магометанської людности.

"Кожний Турок є жовнір" і є побоюване, що всі вони входять тут за оруже, наколи би почав ся наступ кемалістів через проливи.

Положене в Чанаку грізне.

В той сам час положене в околиці Чанаку, на другім боці моря Марморра, стає ще гірше. Турки в тій околиці наступляють на Чанак, де є окопана Британія. Такий рух загрожуює Британіям ізоляцією.

БРИТАНСЬКІ ПРИГОТОВАННЯ ДО ВІЙНИ.

ЛОНДОН, 27. вересня. — Як подає "Дейли Нюс", британські сухопутні сили, вже зібрані для оборони проливів, перевищують 30.000 людей, а флот складається з 6 дреднавів, 7 боевых кружляків, 20 ніштелів кількох субмарин і великих воздушних машин.

6.000.000 робітників в Англії проти війни з Турками.

ЛОНДОН, 20. вересня. — Представники 6.000.000 англійських робітників, які зібрани ся тут сьогодні як головна рада професіональних союзів, піднесли клич "Проч за війною". Вони заявляють, що репрезентувані ними робітництво противить ся рішучо мілітарній акції проти кемалістів на Близькій Сході.

Австралійське робітництво противить війни.

МЕЛЬБURN, Австралія, 21-го вересня. — Австралійська Федеральна Партія Праці вислала телеграму до британської Парті Праці з повідомленням, що зорганізоване робітництво Австралії є проти такої війни, яку ведено б без згоди австралійського народу.

Генеральний страйк моряків в Марсїлії.

ПАРИЖ, 22. вересня. — З причини загального страйку моряків в Марсїлії корабельний рух між Францією і північною Африкою зовсім задержаний.

Страйк моряків є протестом проти французького правительств, яке уневажило закон про 8-годинний день праці. Корабельні компанії почали вербувати страйколомів для підняття корабельного руху. Рівночасно вишли також за страйк почтові робітники.

АБДИКАЦІЯ ГРЕЦЬКОГО КОРОЛЯ КОНСТАНТИНА.

АТЕНИ, 27. вересня. — Оповіднено тут нині урядово, що король Константин абдикував в користь свого сина Юрія. Абдикація короля наступила на домагані війська, яке збунтувало ся в рижких частях краю. Бунт поширив ся також на флоту. Хоч збунтованих жовнірів називають революціонерами, а переворот в Греції революцією, то проте є се лише рух прихильників бывшего преміера Венізелоса. Провідники протикоролівського руху серед війська, хоч і називають себе "тимчасовим революційним комітетом", є в дійсности найбільшими прихильниками імперіалістичної антанті.

Король Константин вступив на грецький престол 18. марта 1913 року після замордованя його батька Юрія I. і панував до червня 1917 року, коли був примушений Великою Британією, Францією і Росією абдикувати через свої протиметські симпатії.

По ним став королем його син Александр, який через три роки фігурував лише як король, а дійсним правителем Греції був преміер Венізелос. В 1920 році король Александр помер від укушення малиї і тоді вернув з заслання Константин і був королем Греції аж до тепер.

Кажуть, що Константин узв'язнений.

КОНСТАНТИНОПІЛЬ, 28-го вересня. — Доносять, що бувший грецький король Константин, який вчора абдикував, з'їздив узв'язнений революціонерами в Атезах.

Новий король зложив присягу.

АТЕНИ, 18. вересня. — Престолонаслідник Юрій зложив нині присягу як король Юрій II на місце свого батька короля Константина, який уступив з трону, коли в краю вибухла безкровна революція.

Церемонія відбула ся під проводом революційного трибуналу, зложеного з трох генералів, без жадної помпи, яка в таких случаях має місце.

КНЯЗЬ ЮРІЙ ПРОГЛОШЕНИЙ КОРОЛЕМ ЮГОСЛАВІЇ.

БЕРЛІН, 27. вересня. — Як подають непотвержені донесення з угорського міста Бая, яке лежить 90 миль від Білого роду над Дунаєм, "революціонери" — мілітаристи чорної руки — проголосили князя Юрія королем Югославії. "Революція" слідувала по кровавій боротьбі в Білгороді. Краатські центральні стоять також за тим рухом.

Князь Юрій є найстаршим сином короля Петра. Він зріє права до трону в 1909 ф. Князь Александр, тепершній король Югославії, був тоді назначений престолонаслідником на місце свого брата Юрія.

Арештована в Печенїжїні.

28. червня арештовано в Печенїжїні Марію Сметанку, яка ще й досі сидить у слідчій в'язниці в Станіславові. В дома лишило ся шестеро дрібних дітей в шкільній віці. Діти без ніякої опіки, бо муж згаданної жінки не зрати де находити ся. Печенїжїнські люди оповідають, що згадану жінку побив в немилосердний спосіб жандарм Вечорек допитуючи ся "де твій чоловік". Причина арештованя невідома.

СОВІТИ ПРОПОНУЮТЬ СКЛИКАТИ КОНФЕРЕНЦІЮ.

МОСКВА, 26. вересня. — Советська Росія вислала до Великої Британії, Франції, Італії, Греції, Румунії, Югославії, Болгарії і Єгипту ноту, в якій пропонує скликати негайно конференцію в справі розвязки положеня на Близькій Сході. Нота остерігає європейські держави, щоби вони знова не зігнорували інтересів тих країв, що є безпосередно заинтересовані в вобіднім переїзді через Дарданелі.

В ноті ще раз заявляється, що радянські републики Росія і Україна не будуть признавати ніяких рішень, наколи вони не візьмуть участі в конференції.

Британія за допушенем радянських републик на мирову конференцію.

ЛОНДОН, 28. вересня. — Довідаю ся тут вчора з відомостий жерела, що британське правительство відноситься ся прихильно до російського домаганя, щоби Совіти були допушені на конференцію держав, яка має привести до мира на Близькій Сході.

Як відомо, радянські републики і правительство турецьких націоналістів заявили альянтам, що в конференції держав для протягнення спірних питань на Близькій Сході повинні взяти також участь Советська Росія і Радянська Україна.

ЛОНДОН, 28. вересня. — Британські урядові круги уважають можливою участь Росії в близько-східній конференції. Вони є тої опії, що мирова конференція з участю російського правительства і признане ним заключених конференцією договорів було б найбільшим виходом для всіх заинтересованих, так як треба признати, що Росія є дуже заинтересована в будучности проливів.

ВІДЗВА КОМІТЕРНА ДО РОБІТНИКІВ ПРОТИ ВІЙНИ.

МОСКВА, 27. вересня. — Третій Інтернаціонал видав до робітників світа відозву, в якій закликає їх зробити все, що є в їх силах, щоби недопустити європейських імперіалістів вхопити за оруже і втягнути полуднево-східну Європу в нову затяжну війну.

Турецькі жовніри, говорять ся далше в відозві, одушевлені побідами Червоної армії, звиччили альянтські заміри по неволити турецький народ. Відозва каже, що британський імперіалізм загрожуює світові новою війною, яка втягнула би всі балканські краї.

"Вона спеціально звертає ся до робітників Великої Британії, Франції, Югославії і Румунії, щоби вони ужили своїх старань, аби приневолити антанту заперестати мілітарні приготування проти Турків, заважаючи, що се є обовязком тих робітників в інтересі світового пролетарського руху.

Конгрес італійських соціалістів.

Конгрес італійських соціалістів відбудеть ся 1. жовтня с. р. в Римі.

ВАЖНЕ ПОВІДОМЛЕНЕ.

В суботу, дня 30. вересня о 8. год. вечером відбудеть ся в Укр. Роб. Домі в Вінніпегу спільний мітинг членів Українського Відділу Роб. Партії Канади, Відділу Укр. Роб. Дому і Відділу Женщин-Робітниць. На сім мітингу буде обговорюватись дуже важну справу, яка живо дотичить кожного робітника і робітницю. Просить ся всіх членів вислухати згаданий організацій конче прити на мітинг точно в означений час, щоби не зятати мітингу в пізну ніч. Екзекутивний Комітет Укр. Роб. Дому.

З РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ.

СЕМІЙ ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ ЗІЗД РАД.

ХАРКІВ, 31. серпня. — Президія Всеукр. Центр. Вик. Комітету постановила призначити Семій Всеукраїнський Зіз Рад на 10. грудня. Для переведеня виборів на зіз організовано центральну виборчу комісію під головуванем тов. Ермошенка і представників від Нар. Комісаріату Внутрішніх Справ, Нар. Комісаріату Юстиції, Головополітосвіту і Півдубора Всерос. Центральної Ради Проф. Спілок.

Трета сесія Всеукраїнського Виконавчого Комітету.

Президія Всеукр. Центрального Виконавчого Комітету по становила скликати третю сесію В.У.Ц.В.К. на 1-го жовтня сего року. Порядок денний сесії такий: 1) про зовнішню і внутрішню політику Укр. Соціалістичної Радянської Републики (тов. Петровський); 2) кодекс законів про працю (тов. Немченко); 3) організаційні справи Укр. Економічної Ради; 4) кодекс законів про землю; а) про мійські і державні землі; б) про трудове землекористуванє (доклад Нар. Комісаріату Земельних Справ і Нар. Комісаріату Внутр. Справ); 5) доклад Уповноваженого Нар. Комісаріату Фінансів; 6) доклад Харківського Губерніального Виконавчого Комітету; 7) доклад Миколаївського Губерніального Викон. Комітету; 8) доклад Ц.С.У. про врожай хлібів і трав; 9) про користуванє і електрфікацію дніпровських порогів (тов. Александров); 10) інформаційний доклад Центрального Комітету Допомоги Голодним; 11) інформаційний доклад Народного-Комісаріату Податків про збір продподатку.

НОВИЙ НІМЕЦЬКИЙ ПОСОЛ В МОСКВІ.

БЕРЛІН, 28. вересня. — Граф Брокдорф-Ранцав прийняв пропозицію йому становити німецького посла в Советській Росії. А що і советське правительство вже одобрило його номінацію, то новий посол приступить невдовзі до виконуваня своїх обовязків.

Величавий концерт.

ЗАХОДОМ ДРАМАТИЧНО-СПІВАЦЬКОГО КРУЖКА ПРИ УКР. РОБ. ДОМІ В ВІННІПЕГУ відбудеть ся В НЕДІЛЮ 1. ЖОВТНЯ В УКР. РОБ. ДОМІ ПЕРШИЙ В СІМ СЕЗОНІ ВЕЛИЧАВИЙ КОНЦЕРТ

ПЕРШИЙ В СІМ СЕЗОНІ КОНЦЕРТ!

ЗАХОДОМ ДРАМАТИЧНО-СПІВАЦЬКОГО КРУЖКА ПРИ УКР. РОБ. ДОМІ В ВІННІПЕГУ відбудеть ся В НЕДІЛЮ 1. ЖОВТНЯ В УКР. РОБ. ДОМІ ПЕРШИЙ В СІМ СЕЗОНІ

ВЕЛИЧАВИЙ КОНЦЕРТ

ПЕРШИЙ В СІМ СЕЗОНІ

ВЕЛИЧАВИЙ КОНЦЕРТ

ПЕРШИЙ В СІМ СЕЗОНІ

ВЕЛИЧАВИЙ КОНЦЕРТ

ПЕРШИЙ В СІМ СЕЗОНІ

ВЕЛИЧАВИЙ КОНЦЕРТ

ПЕРШИЙ В СІМ СЕЗОНІ

ВЕЛИЧАВИЙ КОНЦЕРТ

ПЕРШИЙ В СІМ СЕЗОНІ

ВЕЛИЧАВИЙ КОНЦЕРТ

ПЕРШИЙ В СІМ СЕЗОНІ

ВЕЛИЧАВИЙ КОНЦЕРТ

ПЕРШИЙ В СІМ СЕЗОНІ

КОЛОНТАЙ НА ДИПЛОМАТИЧНИМ ПОСТІ В НОРВЕГІЇ.

МОСКВА, 27. вересня. — Визначна російська комуністка Александра Колонтай з'їздала призначена на перший важний дипломатичний пост, який коли велика держава надала жінщині. Вона виїде 5. жовтня з Москви до Христіїн як помічниця голови російської політичної місї до Норвегії. Колонтай є жінщиною великих здібностей і сильного характеру. В перших днях большевицької революції вона грала велику ролю.

Склад комуністичних в'їздов у Варшаві.

Варшавська поліція викрила склад комуністичних в'їздов, які належали до тайної комуністичної організації в кругах молоді. Богато осіб арештовано.

МАСОВИЙ РОБІТНИЧИЙ МІТИНГ!

ПРИХОДИТЬ ЯКНАПЧИСЛЕННЯШЕ В НЕДІЛЮ, ДНЯ 1. ЖОВТНЯ ДО УКРАЇНСЬКОГО РОБІТНИЧОГО ДОМУ

МАСОВИЙ МІТИНГ!

НА котрім буде обговорювана СПРАВА БОРТЬБИ ЗА ВИЗВОЛЕНЕ СХІДНОЇ ГАЛИЧНИНИ З ПІД ШЛЯХЕТСЬКО-ПОЛЬСЬКОЇ КОРМИГІ.

Приходить послухати цікавих вістей про сю справу, яких вам не виявляють чужі і свої вороги працюючого люду Східної Галичини.

ВСТУП ВІЛЬНИЙ! ПОЧАТОК О ГОДИНІ 2.30 ПО ПОЛУДНІ.

ПЕРШИЙ В СІМ СЕЗОНІ КОНЦЕРТ!

ЗАХОДОМ ДРАМАТИЧНО-СПІВАЦЬКОГО КРУЖКА ПРИ УКР. РОБ. ДОМІ В ВІННІПЕГУ відбудеть ся В НЕДІЛЮ 1. ЖОВТНЯ В УКР. РОБ. ДОМІ ПЕРШИЙ В СІМ СЕЗОНІ

ВЕЛИЧАВИЙ КОНЦЕРТ

ПЕРШИЙ В СІМ СЕЗОНІ

ВЕЛИЧАВИЙ КОНЦЕРТ

ПЕРШИЙ В СІМ СЕЗОНІ

ВЕЛИЧАВИЙ КОНЦЕРТ

ПЕРШИЙ В СІМ СЕЗОНІ

ВЕЛИЧАВИЙ КОНЦЕРТ

ПЕРШИЙ В СІМ СЕЗОНІ

ВЕЛИЧАВИЙ КОНЦЕРТ

ПЕРШИЙ В СІМ СЕЗОНІ

ВЕЛИЧАВИЙ КОНЦЕРТ

ПЕРШИЙ В СІМ СЕЗОНІ

ВЕЛИЧАВИЙ КОНЦЕРТ

ПЕРШИЙ В СІМ СЕЗОНІ

ШАПМЕНИ НА ЗЕЛІЗНИЦІ ПРІ ВЕРТАЮТЬ ДО РОБОТИ.

ПІОНГСТАВН, О., 28. вересня. — Сьогодні з'їзав тут погоджений страйк шапових робітників залізниці Ірі. До угоди прийшло після дводенної конференції страйкових провідників і компанійних урядників. Компанія оповістила, що страйк залагоджено вдовольно для обох сторін.

Польські жандарми б'ють.

В с. Дубаневичі п. Рудки було весле в домі Агтона Грабового. Підчас забави напали на безборонних жандарми, почали бити гостей і порозганявши всіх забрали в музикантів інструменти. За хабаря в сумі 2000 мп. скрипку віддано. Взагалі в тому селі жандарми не дають українському населенню спокою. В селі майже нема одного селянина, якого би жандарми не били.

Advertisement for a concert and a meeting. Includes text: 'МАСОВИЙ РОБІТНИЧИЙ МІТИНГ!', 'ПЕРШИЙ В СІМ СЕЗОНІ КОНЦЕРТ!', 'ВЕЛИЧАВИЙ КОНЦЕРТ'. Lists a program of songs and dances to be performed.

UKRAINIAN LABOR NEWS

Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n. Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man.

Subscription per year \$4.00 Telephone: St. John 1465.

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

часопис для робочого люду — виходить два рази на тиждень. В СЕРЕДУ І СУБОТУ. Видає Товариство "Українських Робітничих Вістей".

Передплата на рік \$4.00 Адреса: UKRAINIAN LABOR NEWS, Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

ЧИ БОЛЬШЕВИКИ ЗАПРОДАЛИ СХІДНУ ГАЛИЧИНУ ПОЛЬСЬКІЙ ШЛЯХТІ.

Українські пани в Канаді і Злучених Державах при кожній нагоді без жадної нагоди пишуть в своїх газетах, що се большевики продали Сх. Галичину Польщі. На сю їх писанину вже нема навіть охоти і відповідати, бо всім, хто тільки хоче знати, відомо, як червона армія боролась проти військ польської шляхти, а як петлюрівські чорношляхти боролись за шляхецьку Польщу від Балтійського "моржа" аж до Чорного, від Сяну аж по Деяро.

В той час найзавзятішої боротьби між військами Радянських Республік а польської шляхти і петлюрівськими петрушевичівськими військами під проводом ген. Кравца спомогли ся тільки на неутрачність, наче-б то їх зовсім Галичина не обходила.

Однак в очак української чорної сотні в Канаді і Злуч. Держав і наймити польської шляхти — петлюрівці є гарними, і "неутрачність" петрушевичів є добрими. А ті, що кривавились на полях Волині, Холмищини і Галичини за свободу і незалежність цих країн — червоноармійці є злими, бо вони "запродали Галичину польській шляхті".

Американська "Свобода" і вінніпегський "Укр. Голос" в одно тубіан і розцібувались, що большевики запродали Галичину в Ридзі Полякам.

Львівське "Діло", яке недавно почало виходити, в своїм першим числі в статті п. н. "Союз Народів і галицька справа" між іншим пише слідуюче на сю тему:

"Польща як член Союзу Народів поза його пачима й поза пачима держав Антанти заклочила в 1920, згідно 1921 р. в Ридзі мир з большевиками. Польща інтерпретувала ризький договір в той спосіб, що покликують ся на нього як на договір, який віддає її Східну Галичину, не зважаючи на се, що Сх. Галичина до Росії не належала, що совітські держави не мали права нею розпоряджатися і в кінці мого того, що саме совітські держави заявили ся за незалежність Східної Галичини. Совітські держави інтерпретували ризький договір в той спосіб, що вони ним договором означили тільки свою західну границю по Збручу, як вислали війни 1920 р., а не заявили ся за відданню Сх. Галичини Польщі. Навпаки — саме в Ридзі представники Совітів висказали ся за незалежність Сх. Галичини".

Так пишуть галицькі пани, тоді як "наші" в Канаді і Злуч. Державах... Зрештою, тут тільки є підпанки і то найгіршого сорта. Тож нема чого дивуватись.

Львівське "Діло" з 9. вересня містить з італійської газети "Corriere diplomatico consolare" документ про те, яке становище що до Східної Галичини зайняла совітська делегація в Ридзі. На вступі до сего документа "Діло" від себе пише:

"Та є ще один надлюдний доказ важности галицького питання, доказ, з якого виходить, що ризький договір ніяким чином не відносить ся до Сх. Галичини. Ходить тут о одне рішення Ради Совітів, закоопунковане Йоффе і записане в протоколі ризьких переговорів 24. вересня 1920".

"Ми раді, — каже "Діло", — що можемо подати се пояснене, важности якого безсумнівно, а яке послужить до освітлення питання Східної Галичини."

В сім поясненні, як його подає "Діло" за "Corriere diplomatico consolare", говорить си:

"Спіраючись на принцип свободного самоопреділення Соціалістична Республіка вже починає від 1917 р. отверто вивільняти пону незалежність Польської Республіки і вивільняти її в будуче. Вона визнала 1918 р. теж незалежність України і Білої Росії, а в 1920 р. заклочила мирний договір з незалежною Литовською Республікою. Відповідно до сего політики Центрального Рада Депутатів твердить, що як базу миру треба визнати: безсердне і велике прагнення повернути незалежності і самостійності Польщі і Росії, незалежності України, Литви, Білої Росії і Східної Галичини. Як Росія, так і Польща — мусить по бажанню інтересованих народів — визнати національну репрезентацію в тих державах (сеюм, парламент, конгрес рад). Зі своєї сторони признає Соціалістична Республіка, що в Східній Галичині не має соціалістичної організації, отже тому вона годиться, щоб в сій країні відбула ся плебісцит на основі не соціалістичних принципів, тільки на основі загального принципу демократичного".

Наші завваги, п. Ісабато зазначає: "Завва, виголошена Йоффе, зробила сильне вражене на польську делегацію. Вона, польська делегація, побачила, що імперіалістичні пани Польщі що до Сх. Галичини розкрили, тому вивинили ся зручно і заявили, що Східно-Галицьке питання не може бути поставлене на денний порядок в Ридзі, бо 91. арт. санжерменського договору розв'язку галицького питання віддає Найвищій Раді".

Ми наведем ці уступи з "Діла", щоб показати читачам, що навіть галицькі трудовики не є-тої думки, що большевики запродали Польщі Сх. Галичину і що се лише недалюдки з "Свободи" та "Укр. Голосу" та їх безробітні "європейські" кореспонденти тільки те і знають, що на кожнім кроці істерично викрикують: "большевики запродали Галичину польській шляхті". Сими криками вони хочуть закрити свої брехливі обличчя, якими вони ще так недавно вихваляли Петлюру та його бандитів.

Отож, щоб закрити бандитські діла петлюрівців, сих наймитів польської шляхти, мусять вони в бандитський спосіб лаяти радянські республіки.

Волинськ.

ХТО КОМУ БЛИЗШИЙ.

Як відомо, минулої неділі відбуло ся в Вінніпегу віче, на котрим промовляв прихильний до Канада за гримши Др. Осип Назарук. Про віче а особливо про промову Назарука розписали ся широко всі українські "патріотичні" газети в Вінніпегу. А вже найбільшійший подав промову Назарука "Український Голос".

Та хоч "Укр. Голос" подав промову Назарука майже в цілости, він ні словечком не згадав про те, що сказав Назарук про Петлюру. А сказав він про того сумної слави "голового отамана" такі річи, які редактори "Укр. Голосу", як оборонці польсько-петлюрівського союзу і бувшому публічному наганчеві Петлюри — дуже тяжко подати до публічного відоме, хоч вони сказані і самим Назаруком.

Ось що сказав Назарук про Петлюру на публічному вічу в Вінніпегу, в неділю 24. вересня 1922 року:

"Петлюра ма тайну угоду з Пасудським, на підставі котрої галицька армія мала бути знищена. Ся умова не була нігде проголошена ані опублікована в пресі, але ми знали, що вона існувала".

Повисшу заяву Назарука подав також "Канадійський Ранок", лише інакшими словами. Ось що він пише:

"Петлюра з Пасудським мали тайний договір, котрий віддав Галичину Польщі, а галицьку армію мали обернути на большевиків". ("Кан. Ранок" з 26. вересня 1922.)

Чому "Укр. Голос" затягоє ці факти? Чи думає він сим вратувати репутацію давно збанкрутованого Петлюри? Нічого сим "Укр. Голос" Петлюри не поможе. Прб такі зрадничі акти Петлюри, як його тайний договір з Пасудським на знищене галицької армії вчасі, як вона-била ся з польсько-шляхецькими найзидниками — довідаєт ся читач "Укр. Голосу" і з иншого жерела. І петлюрівсько-польонофільське обличче "Укр. Голосу" встатки буде відкрити.

Можна було "Укр. Голосові" оборонити Петлюру за його союз з Польшею і за запроданне ним Польщі Східної Галичини, можна було йому промовчувати такі страшні варварські акти Поляків в Києві 1920 року, як зриване церков, шкід, водопроводів, — але подавати цілу промову Назарука — і промовчати свідомо те місце, де він говорить про угоду Петлюри з Пасудським на знищене галицької армії, се вже аж надто ярке свідомство, що "Укр. Голосові" близький Петлюри і Пасудський з шляхецькою Польщею, ніж українська галицька армія.

ВІЙНА В МАЛІЙ АЗІЇ.

(Кореспонденція до "Українських Робітничих Вістей")

На Сході в напівкультурній Малій Азії відбувають ся тяжкі бої поміж турецькими та грецькими військами. Турки борють ся під кличками — "незалежність Туреччини і освоєбоджене Константинополь та заведенне свободного каліфату", а Греки лютють кров за виволоженне Христіян згід музуманської неволі і прилученне колішних грецьких земель до матірнього пня і т. д.

І падути Турки та Греки, замочені в своєму буржуазією і своєю кровію окопують частину так званої орієнтальної політики, своїми тілами дають адути в конкурентній боротьбі то Франції то Англії. По перше турки дивиди борять ся під командою французького старшини підполковника Сагаоніса. По друге обезчленено грецький фронт англійськими дротами, а поміж імімі і чорним морем підпирють Греків англійська кіннота та военні кораблі. Не тільки в політичному значінні провадить ся боротьба поміж Францією а Англією, але ідути ділені віймові бої поміж імперіалістом французьким а англійським. Те, що станеть ся під Смирною або Брусюно, впливає на рішення в Парижі або Лондоні.

Побіди підпирного Франції Кемаля Паші створили нову ситуацію. Англійському імперіалізови загрозла велика небезпека на дорозі між Європою а Індією при вході до Азії. Анаголія, де панують Турки, творить ключ до кавказької нафти, Франція, підперши Турків, вдарила в болю струну британського капіталу. І так бачимо, що все, коли Англія стараєтсь недопунити до переведення яких то французьких плавнів в Європі, Франція бе саме в болючу раунку Англії — в Малоазійське пиятане, доставляє Кемалева паші артилерію, амуніцію, літаки і т. в.

Звісно річию є, що політика Франції, натискаючи в Малій Азії, дає все більше позитивні вислади, як натиск в сальній Європі. В Малій Азії Англії слабша як в Європі тому, що Англія не може натиснути на Турків господарчо. Туреччина менше зависима господарчо від Англії, як європейська Франція. Тому і бачимо, що коли Франція хоче наступити на Англію, натискає в Малій Азії і примушує уступати Лойд Джорджа у всіх європейських питаннях. Так під натиском малоазійських подій уступила Англія на лондонській конференції, та і тепер острим наступом в Малій Азії пробує Франція принити Англію, коли би хотіла вона спирівити си творено німецько-французького порозуміння.

А Греки та Турки продавають перед представником антанти в "самостійній" державі навіть і власного правительства. Бо і Виниченко і Чеховський примушені були уступити.

А тепер Назарук хвалить ся, що ели антанта дасть Галичині "самостійність", то він буде обороняти там робітників.

Жаль ся боже, ели-б і справді Назарук зробив ся приятелем робітництва в антантсько-самостійній Галичині, то антанта сказала-б Петрушевичові:

— Назарук — ффють!

А ели-б Петрушевич не зробив Назарукови "ффють", то антанта зробила-б "ффють" Петрушевичові, так як Німці зробили Грушевському.

Великі дипломати, як бачимо, часами бувають забудьковаті аж до смішного.

соціалізму" пронагують тепер обєднане. Катський випише цілі томи за обєднанем незалежним з шайдеманівцями і доказує, що між обома партіями нема ніяких ріжниць. Австрійські соціал-демократи засіають при одній столі з шайдеманівцями. Французькі соціалісти помирились з королівськими соціалістами в роді Вандервельде. Іх всіх обєднує тепер страх перед зростом комунізму, котрий може обняти провід в робітничім русі.

До того довела їх пропаганда комуністів за одним робітничим фронтом. Наслідком сего незалежним примушені засятувати своє становище: або з пролетаріотом, або проти нього. За приміром шайдеманівців і незалежним соціал-демократи заявлялись за коаліцією

з буржуазією і виявили тим самим свій антипролетарський характер. Обєднане обох партій має на цілі перешкаджати впливові комуністів на робітничі маси, який загрожує їхньому власному існуванню.

Хоч обі партії по обєднанню, завдяки своїй старій організації і числі своїх членів, представляють велику силу, все-ж таки те обєднане очисить робітничий рух від непевних елементів.

І знова виявилось, яка оправдана була тактика Комінтерна, коли він домагав ся усування централістичних елементів з руху. Бо вони якраз сприяють революційну політику пролетаріату.

І. Сокира. Берлін, в вересні 1922.

ПАРАДОКСИ.

Будучи в Українським Робітничім Домі в Вінніпегу др. Назарук сказав, що він ніколи не позволить чинити кривди робітникам в "самостійній" Галичині.

— Так я буду мати там право.

Як читачам вже відомо, се право Назарук має отримати за посередництвом антанти.

Була за часів Директорії "самостійна" Україна, в якій Назарук мав велике право, бо був міністром преси.

А що в таких "самостійних" державах антанта також має право, то Французи вислали в Одесі свою армію. Директорія писала Назарука з його правом до Французів на перемовори.

Ось як сам Назарук описує своє "право" і право Фрейденберга, шефа французької армії, підчас сих "переговорів" в Одесі.

— Виниченко і Чеховський — ффють! — сказав представник антанти Назарукови.

— Тут — слідуюв відповідний серух рукою а ногою! — пише Назарук.

— Вони (Виниченко і Чеховський) мусять уступити за большевизм. Можете їх повісити!

І Назарук не зміг оборонити перед представником антанти в "самостійній" державі навіть і власного правительства. Бо і Виниченко і Чеховський примушені були уступити.

А тепер Назарук хвалить ся, що ели антанта дасть Галичині "самостійність", то він буде обороняти там робітників.

Жаль ся боже, ели-б і справді Назарук зробив ся приятелем робітництва в антантсько-самостійній Галичині, то антанта сказала-б Петрушевичові:

— Назарук — ффють!

А ели-б Петрушевич не зробив Назарукови "ффють", то антанта зробила-б "ффють" Петрушевичові, так як Німці зробили Грушевському.

Великі дипломати, як бачимо, часами бувають забудьковаті аж до смішного.

В своїм "маніфесті", виданім в справі "позиції національної оборони" в Канаді, Петрушевич між иншим каже: "Вже від року одержує уряд письма і зазиви від української суспільности в Канаді"

ЗРІСТ АМЕРИКАНСЬКИХ ТРЕЙД-ЮНІТІВ.

В однім з останніх номерів "American Economic Review" професор Джордж Е. Барнет подає статистичний огляд зросту американських трейд-юнітів (заводових союзів) в період шість літ 1915—1920.

При великій рівновздовності розроблености американської юнітної організації не всі числа можуть бути точні і повні, та проте огляд зроблений професором Барнетом на основі юнітних протоколів, перекладений з окремих юнітних та звідомлень Американської Федерації Праці дає приближну картину індустріального організованости американського робітництва.

За тих шість літ число членів у всіх американських трейд-юнітах виросло з 2,567,700 в 1915-ім році до 4,924,300 в 1920-ім, значить мало не подвоило ся.

Близько четверту часть всего юнітного робітництва творять робітники транспортові, організовані з 25-окремих юнітах з 1,216,700 членами. В те число входить 900,000 залізничників в 16 окремих юнітах.

В будівельних промислах організовано 887,900 робітників в 14 професіональних спілках, з котрих найбільша ("Юнайтед Карпентерс") має 371,900 членів, а дві (електричні робітники і маляри) по звяш

тис тисяч. В металевих і машинових індустріях та корабельнім будів-

ництві 17 юнітів обєднує 836,500 робітників. Найбільша професіональна спілка машиністів виросла за шість літ з 71,000 членів до 330,800. Організовані шахтарі в числі 417,700 мають окрім великого союзу обєднаних вуглекопів ("Юнайтед Майн Воркерс") з 393,600 членами (в 1920-ім році) ще дві малі професійні спілки.

Сім краєвчих юнітів обєднує 362,400 членів. З того числа 177,000 належить до одного юніт мужеських краєвчих ("Амагамейтед"), а 105,400 до професійної спілки робітників жіночої одєжі ("Лейдіс Гармент Воркерс").

В тих пяти індустріях (транспорт, будівництво, металеві і машинова промисловість, вуглекопство і краєвчоту) працює більш як три четвертих всего організованого в професійних спілках робітництва Америки.

Решта, працююча в прочих індустріях і ремеслах, організована в не менш як 63 трєд-юнітах.

ВІСТІ З ПОНЕВОЛЕНОЇ СХІДНОЇ ГАЛИЧИНИ.

КРИВАВЕ СЛІДСТВО В БОЛЕХОВІ.

Дня 12. серпня болохівська поліція арештувала кількох робітників у справі убийства Т. Савича. Поліція взяла ся енергично до слідства, та розміри його і практики на стількіх отклях крові, що жак від них збирає не то очевидия, а слухач того жандармського урядового заведи арештованого Юрка Лошака до кобуми, веліди власникові її вийти з кімнати, щоб не був свідком побиття і там до крові скатували арештованого. Потім його поведено на поліційну станцію, де почала ся друга операція арештованого. Там його збито до рещти по грудях, голові й личи, так що для крові підставили поліція побитому міську, куди вона обильно стікала. Батька арештованого, що заступав ся за невинним сином, викликує з будинку з приладком "Мерз свині". З черги запроваджено ввези до магістрату, де Новак і Кудачко казали йти на прохід стражничка і почали третє з ряду катувань. Арештованого повалили на землю, приклали, били через дві години. Справжделі робітнику до суду дня 26. вересня вийшов на волю, бо виявило ся, що він не винен.

До якої степені катувань невинного робітника, доказує хочби сей факт, що кукарка втікла з поліцейської станції до одної Жидівки (Капихи), заявляючи, що не може спати від зойку, скаганого поліцейського ввезія. ("З. і В.")

Однак, не дивлячись на свою "прихильність до комуністичної партії", Чеховський, замість стати її членом, став епископом автокефальної церкви за благословенем проф. Огієнка з Варшави. Але, ели вірити "Ділу", не спасло його єпископство, так як не спасло деяких петлюрівців те, що вони, за дозволом Петлюри, вступили в члени комуністичної партії.

Однак, не дивлячись на свою "прихильність до комуністичної партії", Чеховський, замість стати її членом, став епископом автокефальної церкви за благословенем проф. Огієнка з Варшави. Але, ели вірити "Ділу", не спасло його єпископство, так як не спасло деяких петлюрівців те, що вони, за дозволом Петлюри, вступили в члени комуністичної партії.

Так само і з Єфремовим "зелінім листом" від Раковського. Пани думають, що раз сам Раковський дав ім листа, то вони свбодно можуть тоді вести свою контрреволюційну роботу.

Тимчасом радянська влада знаходить контрреволюцію однаково і за "зелінім листом" і під єпископською ярмукою.

І по голові за се не поглядить. Мусій.

Переслідуванє У.С.Д.П. в Сятинщині.

В львівській "Землі і Волі" читаємо: Недавно писали ми про заборону діяльности місцевої Робітничої Ради У.С.Д.П. в Коломиї. Про се була навіть інтерпреляція у варшавському союмі, розуміть ся без успіху.

Тепер те саме робить і староста в Сятині. 31. серпня с. р. прикликав староста Тишинський тов. Барана, зажадав від нього статутів У.С.Д.П. і спису членів. Коли тов. Баран відмовив ся від сего, староста писав команданта державної поліції Унгера і сей силою забрав спис членів нашої партії в Сятині. Не обійшлось при цьому без погроз, а навіть заяви, що такої партії як У.С.Д.П. староста і поліція не знає.

В справі динамітового замаху в Яворові. Як доносить "Gazeta Codzienna", окрім замаху на поліцію в Яворові, тож самого дія підложено динаміт під залізничні шини на стації. Наступний вибух, який змінив шини. Та сама газета доносить, що на ділі Львів-Жовква перервано телеграфічні дроти. Редакція "Gazeta Codziennej" висловляє свій жал, що до тепер не викрито ні одного організатора замахів.

ЛИСТИ З РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ.

(Писані секретарем Першої Канад-Української Агрікультурної Групи до Укр. Роб. Дому в Вінніпегу.)

Мигаєво, Україна, 18. серпня 1922 р.

Дорогі Товариші! Як Вам відомо, наша група, як частина свідомих робітників, опустила демократичну Канаду і поїхала в державу пролетарської диктатури, і Вам тепер відомо вже, де ми находимося.

Нива для праці тут широка, але багато труду треба вкласти, щоб вона видала гарні плоди. Початки вже зроблені, а коли є початки, то решта роботи піде скоршим кроком. В нашій групі приїхало сюди всього 42 особи, а се значить крапля дощу в море. Ми можемо тут багато зробити, однак нас є замало.

В короткі часи думаємо отворити школу грамоти для дітей, змозго — школу для дорослих, як також школу навчання механіки. Доколичні наші сусіди вже допитують ся, коли розпочнеть ся ця школа, а у нас брак сил. Великий шмат землі і безнастанна праця кождо неї не дає нам спромоги взятись за иншу роботу: куди їй гляти, всюди треба робочих рук, треба сили, треба моральної і матеріальної. І ми на останній нашій зібранні рішили написати лист до Вас, товариші, в справі доповнення нашої групи.

Вам, товариші, відомо на яких підставах і з якою ціллю ми виїхали на Радянську Україну і сих принципів ми придержуємо ся. Ми можемо навіть зробити більше як ми думали, тільки брак сил. І ми рішили повідомити товаришів в Канаді, щоб вони по своїй охоті могли зорганізувати групу від 20 до 50 людей і прихити сюди і придучити ся до нашої групи для спільної праці. Було б пожаданіше, щоб приїхали такі товариші, котрі могли б провадити книговодство, садівництво, управління виноград, розводити пчоли і т. и., бо тут трудно таких людей дістати.

Товариші! Коли отримаєте сего листа, то сейчас беріть ся за роботу. Час короткий, а труду багато. Проголошіть сего листа в часопісі, дайте знати товаришам про нашу потребу і нашу ціль. Після наших вказівок тепер буде декілька іхати, як нам іхало ся. У нас головно брак машин. І коли хто з вас, товариші, має охоту іхати на Радянську Україну і прилучити ся до нашої комуні, а також має готівку на покриття подорожі і на закупно се декілька машин, то сейчас готуйте ся в дорогу. Всі інформації отримуєте в Вінніпегу. А коли домовите ся, то сейчас лишіть до корабельних агенцій, або до центрального бюро і пишіть за кораблем до Одеси. А до Одеси ми відідемо вам на зустріч. Через Одесу іхати багато ліпше і вигідніше, чим через інші портові міста, тому що оминете всі труднощі залізничної транспортації з огляду на її тяжкий стан і уникнете перегрузок. Ми переладували свої машини аж чотири рази: в Лбаві, Рязді, Москві і на місці. А еси іхати через Одесу, то буде тільки одна перегрузка в Одесі.

Тож се раз повторюємо: нам потрібні машини, скот, і нам треба більше сил. Боятися тут нема чого. Тут все йде до ліпшого, все виробляється поступенно, бо нараз годі все зробити.

Група, коли зорганізується, мусить вестись в той самий спосіб, що й наша: повинна мати два секретарі і касієра, всі дві групи повинні знаходитись в одній касі, бо по сумі грошей можна буде знати, яку скількість машин можна буде закупити, а яку суму привезти сюди готівкою для закупки скота і підвезення господарки. Ми думаємо вже якнайскорше розпочати будову величавого будинку для мешкання, а на вівсуну треба будувати школу, приміщене для сходів і представляти, одним словом перед нами много праці.

Подаємо тут спис машин, яких нам кочче потрібно.

(Тут є поданий довгий список машин і сільсько-господарських знарядів, які додатково група мала б закупити.)

У нас все йде гаразд, всі здорові і веселі, по праці деякі товариші грають на гітарах, мандолинах, на скрипці і на пиано. Житє йде несогірше, хоч початки завжди трудні і тяжкі.

Кінчу і здоровію І. Н. Николайчук, секретар Групи.

Мигаєво, 13. серпня 1922 р.

Дорогі Товариші!

У нас в Мигаєво відбула ся в неділю, 13. серпня гарна забава з нагоди винчани. Одного з наших товаришів Микола Блаженка.

Забава почалась о годині 3-ій по полудні, грала оркестра з волости, 18 верстов від нас, яка складалась з 9-ох осіб. Доколичні сусіди були дуже зацікавлені, як то "Американці" (вони називають нас "Американцями") будуть робити забаву (весіле, свадбу). Посходились сусіди молоді і старі, поглядають одні на других, говорять між собою, як то ті "Американці" будуть робити "весіле" без попа, без напиків і т. п. витрибеньків. Дожидають в саду, в ліску; о коло саду приготовано місце для забави, по боках лавки, звичайно як в парку, повішувано червоні прапори, вітерець ними колихав, неначе нарочно люди на забаву скликає. Метущая, трета година; музика заграла "Інтернаціонал", почалась забава. Коли музика замовкла, виступає т. Соломка і починає вступне слово.

"Товариші і товаришки! Ми ніни робимо забаву, а не весіле, робимо забаву тому, щоб ближше познакочити ся з вами і разом з вами забавити ся".

Товариш Соломка пояснив присутнім, хто ми такі є і чого ми сюди приїхали. Згадав наш бесідник про голодуючих на Україні і Приволжю і вивав присутніх зложити по своїй змозі датки на користь голодуючих і полати свої імена, хто скільки жертвує. Всего зібрано для голодуючих 68 пудів і 20 фунтів збіжжя. Гарний примір. Тут знову заграла музика, а відтак слово забрав т. Соботяк і пояснив, що наступляють деклямації. Першим виступив хлопчик Мирослав Вулянок, другим т. Здоровець, третім т. П. Клим, п'ятим Зюбрицький. А відтак забрав слово секретар волосного Виконкому, Він вияснив айримним теперішнє положення в Радянських Республіках і завізав їх, щоб брали примір з нас і жили з нами в єдності і любови. Після сего знова грала музика і деклямації, і так до кінця забави. Вечером відбула ся спільна вечеря, а по вечері відспівано кілька пісень, і на тім о годині 10. вечером закінчила ся наша забава.

І. Н. Н.

ПОСМЕРТНА ЗГДАКА.

Мигаєво, 16. серпня 1922 р.

Дорогі Товариші!

Хочу поділити ся з вами сумною вісткою, яка інавістала нашу комуну. Дня 24. липня помер один з найдіяльніших наших товаришів Никита Василевич Романюк. Він походив з України, з Подільської губ., Камінецького пов., з села Гукова. Покійний числив 33 роки життя. Будучи в Канаді т. Романюк стояв в робітничих організаціях і як свідомий товариш, боров ся за свободу пролетаріату. Коли наша група організувала ся до відїзду на Україну, монтреальські товариші вислали т. Романюка як делегата до Нью-Йорку, а з Нью-Йорку т. Романюк вїїхав з т. Соломкою як делегати на Радянську Україну.

Тов. Романюк був секретарем нашої комуні і завжди старав ся усунути всякі перешкоди, які стрічала наша ко-

муна. Много разів т. Романюк їздив делегатом від нашої комуні в губернйальне місто Одесу, до повіту і волости. Перед своєю смертю т. Романюк їздив як делегат до Харкова обороняти інтереси нашої комуні і повертаючи з Харкова, спізнив ся до пасажирського п'ятуго, а щоб бути на час в Одесі, де також мав справу, сів на товарний потяг і в нім заступив ся. По приїзді до дому, він заболів. Він дав звіт зі своєї роботи, як також розказав про свою подорож і, переїжджавши в постелі тиждень, скінчив жите.

Величавий похорон т. Романюка відбув ся 25. липня. Прибули доколичні сусіди, щоб віддати покійному товаришеви послідну честь і зі слезами та співами революційних пісень відправили тіло покійного товариша на місце вічного відпочинку. Над гробом промолчали тт. Здоровець, Зюбрицький і Соботяк, після промови се раз відспівано похоронний марш і насипано над покійним високу могилу. Спи дорогой і незабутний товаришу, нехай тобі буде земля пером! І. Н. Николайчук.

ЗЕМЕЛЬНІ РЕФОРМИ В БУРЖУАЗНИХ КРАЯХ.

В історії середно-європейських країн можна побачити сьогодняшні оттакє явище. В Чехословаччині, в Румуні, в Угорщині і в Польщі радять тепер правительству над земельними реформами.

Се не може бути випадкове, що власне в сих краях питають земельних реформ прийшло на денний порядок. Пригляньмо ся тут ближче до тих реформ. Вже тепер можна згорі твердити, що в тих менших краях, де класові противенства заострені, творять промислові робітники велику небезпечку для фануючих класів. Всім тим країнам гроить небезпечка скорого покінчення класової боротьби побідою пролетаріату. Визискувачі старяться ся тому знайти якийсь вихід; вони хочуть використати сейчасно для порятунку падаючого капіталу.

Суть тих земельних реформ лежить в тім, щоб створити із селянства сильний консервативний стан. Капітал хоче використати великий голод селянських мас на землі і чинить при сім на армітивність та на низький культурний стан селянства. В сей спосіб сподіється ся він мати спромогу проиставити свіжу велику суспільну каясу промисловим робітникам.

Однакє капіталісти Середної Європи не будуть в змозі здійснити свої цілі земельними реформами тому, що киясова боротьба і поміж селянством не спинить ся, і що і воно розіб'ється на дві ворожі верстви — на зможне селянство з одного боку, і зовсім бідне селянство з другого. Отсе розбітє селянства на класи буде неминує. Ще не було такої киясові, яка б своїх прав та привілей сама зреклася ся, тож не може киясова боротьба спинитись. Великі земельні власники, дітичі, ніколи мирно не відкадуть своїх посполітій селянам, коли не зроблять при сім доброго інтересу. З невістною, тут справа залежить і від того, котра група з пануючої киясові має в своїх руках — політичну властє, — землевласницькі капіталісти. Тому і в інших світліх уявляється ся земельна реформа в Румунії, Польщі та Угорщині, де великі землевласники, вічні приклонники федалізму, стоять при кермі, як в Чехословаччині, де мають властє уже промислові верстви.

В Румунії радять ся тепер в парламенті над законопроектом Таке Понеску і генерала Авареску. Ті пани проєкують всего на всего 2 мільони гектарів розпарцелувати із великих лятифундій, що означає вже по важку скількість. Однак, коли ми знаємо, що лятифундї, які находять ся в руках горсткі бонир, обіймають більше половини всієї румунської землі, то сей проєкт не буде вже здавати ся нам так значним. Намір бонир нам ясний — вони намагають ся всіми засобами придусити промисловий робітничий. Вони хочуть при помочи націоналістично настроєного і консервативного селянства задержати в своїх руках здобичку, тобто ново завойовані країни, як Буковину, Бессарабію і Трансильванію (Семігрод). Щобі однак се їм вдасть ся, мусіли б зречи ся певної часті свого зиску, а се ж хіба годі! Тому жадають вони за землю, яка після земельної реформи мала б піти до розділу, 30 разів більшу ціну, як була вона в 1918 році. А ся сума така велика, що її не в стані ані середно-зможні ані багаті се-

ляни заплатити, не гадуючи вже про бідних. Бо і як же ж можуть воєнні інваліди і сільські бідакі прийти до посідання киясова грунту чи поля, коли вони мусять зараз готівкою зложити 80% ціни купня? І як можуть бажана сільського пролетаріату найти яку будь правну опору, коли в земельних комітетах засідають висланники бонир?

Сей плян, створити серед киясово-свідомого пролетаріату середно-верству, не властє ся румунським бониром так само, як не вдає ся угорським магнатів і польській шляхті, власне через їх захланність та жодабуду визиску.

В Польщі із земельної реформи зроблено навіть обман; сільським бідакам обіщано землю, щобі оборонити лятифундї перед російськими червоноарміяцями, а коли Польща побідила, то оборонців викинено за літ. Польські дітичі і шляхтичі хочуть тепер земельну реформу в той спосіб привязати, що запродують безземельних селян Франції на роботу при відбудові і т. д. і жнуть їх у Східну Галичину на нову війну з українським селянством. До сього провадять "колонізація".

В Угорщині федалістє панство при помочи військової диктатури знова привернуло своє необмежене панованє. Тут вже нема й мови про якийсь поділ нечеснимим поспітійських та трафських посполітій і 1,130,000 селянських бідаків мусить жити далі в нужденій жербській платні.

Трохи инакше стоїть справа із земельною реформою в Чехословаччині. Тут розділено до тепер 2,300,000 гектарів великої посполітї; по останним плянам; маєт ся се на протяжі трох літ розділити дальших пів мільона гектарів.

При сім розділі землі чеські капіталісти намагають ся разорити змичити своє національне панованє та заострити національну незгоду. В сій незгоді киясові противенства. От і тому саме в Чехях розділюють посполітє головно німецьких великих власників. Дрібнішими маєтками наділяють ся чеські легіонері, які між німецьким і словаським населенєм мали би творити голловну підпору чеського капіталу.

Але і що ж зрештою пічнуть сі дрібенькі власники робити з набутими клатипками? Вони ж не мають ані притулку, ані інвентара, а щобі побудувати яку хатчину або стайно, потрібно яких 100,000 корон, а е сума! І яку продукцію заповідать країни отсі дрібноземельні власники, без господарського приладя, худоби, помешкань і т. д.?

Капіталісти запалюють і роздувають національну ворожнечу, тим самим псують і спромогу виживлення-краю. Вони намагають ся земельною реформою притиснути промисловий пролетаріат до стіни, а тим самим творять самі собі нового сильного ворога. — Киясу селян без засобів продукції, без приладя.

Буржуазні земельні реформи мусять отже впасти! Вони мусять невдати ся і тому, що визискувачі часті безземельного селянського бідака взагалі жадного грунту дати не хочуть. Вони хочуть тільки самі зробити добрий-інтерес, а в найкрашому разі найти собі якийсь помічник-поштуркача в класовій боротьбі.

РОБІТНИКИ СПІШАТЬ НА ПОМІЧ "У. Р. ВІСТЯМ"

Дромгелер, Алта.

На заклик т. А. Шидловського з Едмонтону складоа \$5.00 на пресовий фонд "Укр. Роб. Вїстий" і взяваю зложити таку суму слідуючих товаришів:

В Дромгелер, Алта: І. Семютюка, Н. Кузика, М. Висоцького, І. Семютюка, М. Беркошу, І. Бурку, Гр. Тішера, П. Павлюка.

В Беверлей, Алта: Д. Семютюка, Н. Андруска, і Ан. Андруска.

В Торонто, Алта: Гр. Федорука.

В Глакст, Алта: І. Стратійчука і М. Терентюка.

Ю. Никифорок.

Дромгелер, Алта.

На поклик т. А. Войтишина з Дромгелер, Алта. складоа \$5.00 на пресовий фонд "У. Р. В." і \$2.00 на передплату. Так само закликаю до зложєня такої самої суми слідуючих товаришів:

В Лєтбридж, Алта: Л. Войнарівича, Е. Формоса, Д. Формоса.

В Вермілтон, Алта: І. Галика, М. Хміляра, В. Тереса.

В Ленук, Алта: Н. Храпка, А. Бука, Г. Меруньяка.

В Вінніпег, Ман.: Д. Драганіка, М. Степика.

В Вейн, Алта: В. Чиплика, В. Міцка, Н. Кобилку. Товариші! Всі як один поспішіть з фондом для нашої дорожньої часопісі "У.Р.В." бо лише вона одна з "У.Р.В." газет бореть ся за наші робітничі і фармерські інтереси проти капіталу.

"Нехай живуть "Укр. Роб. Вїстий"!"

В Драганюк.

Тейбер, Алта.

На зазив т. Н. Митрука складоа на пресовий фонд "У.Р.В." \$5.00 і закликаю зложити таку суму слідуючих товаришів:

В Тейлортон, Саск.: Н. Бачинського і П. Рогатина.

В Лєтбридж, Алта: т-ку П. Волк. Також пригадую товаришам, котрі були разом зі зможні викликати, що повинні поспішити ся і сповнитий свій обовязок.

В. Бачинський.

Белвію, Алта.

На поклик т. П. Рошка складоа \$5.00 на пресовий фонд "У.Р.В.", \$4.00 на передплату і \$2.50 на "Г. П."

Рівночасно звертаю ся до товаришів Н. Стефанція в Венікувер і Г. Рушаківського в Онтарію, щобі вони, замість віддавати мені, зложили по \$10.00 на пресовий фонд нашої часопісі. Я вірю, що товариші сповнять мое бажанє і тим поможуть газеті і задволять мене і самих себе за що з горієм дякую. Так само закликаю всіх товаришів з Белвію, щобі поспішили з помічю нашої пресі.

П. Стецьмахович.

Кічнер, Онт.

На поклик тт. С. Бабія і Т. Бойчука складоа \$5.00 на пресовий фонд "У.Р.В.", \$4.00 на передплату і \$1.00 на пресовий фонд "Голос Праці".

Скорше не міг прийти з помічю, бо був без праці. Тепер стави тільки працювати так і поставив собі першим моїм завданєм помічи своїй газеті, бо знаю, що робітнича газета для киясово свідомого робітника є так само необхідна, як їда і воздух для життя людини.

Закликаю зложити на прес. фонд нашої часопісі по \$5.00 слідуючих товаришів:

В Монтреал, Кве.: Н. Чорного, М. Мокриського.

В Генлі, Саск.: П. Спасюка.

П. Бойчук.

Роснед, Онт.

На Ваш поклик, товаришу редактор, складоа \$5.00 на пресовий фонд "У.Р.В.". Не викликаю нікого, бо не маю знакомих товаришів.

Прокопій Качап.

Едмонтон, Алта.

Товаришки! Час прийшов, що ми, робітничі, не можемо байдужо відноситись до організаційної праці і до нашого органу "Укр. Роб. Вїстий". Ми знаємо; бо переконались на ділі, яке становище займає і займають "Укр. Роб. Вїсти" до робітничі і робітників і тому то нашим обовязком є помочи в їх критично-фінансовім положеню. Нашим обовязком є слідити за організаційним рухом, слідити за своєю пролетарською пресою.

На зазив т. А. Шидловського складоа \$2.50 на пресовий фонд "Укр. Роб. Вїстий" і закликаю зложити на сю ціль по \$2.50 товаришом:

В Едмонтон, Алта.: Марію Шевчук, Параню Пантелюк, Марію Сливку.

В Вегревіа, Алта.: Анну Кирилюк (Василя) і товаришу Кирилюка (Николаєву).

Евдокія Юрківна.

Дромгелер, Алта.

На поклик т. А. Войтишина складоа \$2.50 на пресовий фонд "Укр. Роб. Вїстий". Кождо свідомо товаришка і товариш не повинні забувати за нашу пресу, бо преса се є той лік, що нам отвирає очі, щобі ми могли дивитись на сей світ, яким він в дійсности є, а не так як нам всілякі дурисвіти представляють. Читаючи "Укр. Роб. Вїсти" я довідуюсь про те, чого в інших часопісях нема, бо вони не наші а ворожі нам. Тож до праці товаришки і товариші, хай наші "Укр. Роб. Вїсти" стануть дневником і тоді ми зможемо ще більше навчитись.

Таксамо закликаю слідуючих товаришом зложити по \$2.50 на нашу часопісь:

В Дромгелер, Алта.: Єрину Поворовську, Ашу Бурк, Єлену Скрипничук, Симигін, Катєрину Пожарнюк, Настю Будзик, Анну Низкогуз і товаришів, щобі зложили по \$5.00: Николу Винника, Д. Мичоту, Тимоша, Левіського, Лисидя, Грегорійчука, Аргєла, Стефана Підборачинського, Лазара Кобилку, Н. Кобєву, Осина Остайфічука, Виклича, Сидора, Ізю Павєла і Гріцка Галана.

В Вермілтон, Алта.: Єлену Драганюк, Ганку Захарко, Юстину Богєру, Паранку Хміляр, Марію Балаз, Єлену Кобєву, Ольгу Хміляр. Всіх сих товаришом закликаю зложити по \$2.50.

Марія Вацко.

Вінніпег, Ман.

Бачучи прикре матеріальне положенє "Укр. Роб. Вїстий" складоа на пресовий фонд \$2.00 і закликаю зложити на сю ціль по \$2.00 слідуючих товаришом:

В Нордєн, Алта.: К. Гнатішину, В. Кізана, К. Кваєнцю, Н. Равлюка, І. Макара, М. Елєнюка, Г. Проданюка, В. Палічука, А. Ватаманюка.

В Кенмор, Алта.: Г. Лакусту, І. Рудого, Г. Середу, М. Николайчука.

В Москов, Саск.: М. Кирилюка.

В Форт-Кю Апел, Саск.: Спїрідона Івасюка.

Василь Скєгар.

Барада, Неб., 3. Д.

Посилаю нашої часопісі \$5.00. Я бажано зі широго серця помічи робітничій справі, а тут нема спромоги, бо нема добра коло мене. Сего року все збіжє згоріло від спеки так, що й половиною збору не вернеть ся. Рент не танє, богачі забрали все в свої руки і держать ціну рєнту. Сам не знаю де чину дожити.

Стефан Фішук.

Осакван, Онт.

Прочитавши вістку про критичне фінансове положенє "Укр. Роб. Вїстий", я не жаду на поклик, але спішу сейчас з помічю і посілаю \$5.00 на пресовий фонд.

Д. Івах.

Ніагара Фолс, Онт.

Задучаю почотвий переказ на \$7.50, з котрих \$5.00 пресового фонду на "У.Р.В.", а \$2.50 річної передплати на "Голос Праці".

Взиваю всіх товаришів, щобі не ждали поки їх хтось викличє, а щобі сейчас же спішали з помічю "Укр. Роб. Вїстий", так як їм ся поміч тепер потрібна.

Іван Унгарян.

Вінніпег, Ман.

На поклик т. М. Зміївського складоа \$5.00 на пресовий фонд "У. Р. В." і закликаю зложити на сю ціль по \$5.00 товаришів Ф. Наноского і Миколу Орського в Вінніпегу.

І. Сяк.

Кічнер, Онт.

На поклик тт. Т. Бойчука і П. Дмитрішина складоа на пресовий фонд "У.Р.В." \$5.00 і закликаю зложити таку суму слідуючих товаришів:

В Кокрєнтон, Па.: А. Т. Боднара.

В Сейнт Джон Н. С.: Ник. Білика.

В Веланд, Онт.: П. Федіва. Товариші! Як ми свідомі робітничі і розуміємо значенє робітничої пресі, то мусимо піддержати її не лише словом, але й ділом. Робітнича преса се найліпша медицина, яка вилічує рани на тілі робітництва в капіталістичнім ладі та убиває в самих початках заразки клєрикальної нечести. В Канаді між українськими робітничими такою медициною є "Українські Робітничі Вїсти". Нашим обовязком є піддержати свою газету, бо як не будемо мати газету, то тим докажемо тільки, що ми не маємо тої киясової свідомости, про яку говоримо.

П. Вербіцький.

Колгорст, Алта.

На зазив т. К. Дзвідзінського з Кєлгарі складоа \$5.00 і даю се других \$5.00, які котрих запрошую і т. К. Дзвідзінського, щобі вивірив суму.

Так само закликаю зложити по \$10.00 слідуючих товаришів:

В Феррі, Б. К.: Ілька Грігїрчука, В. Грігїрчука, І. Шлемка і А. Олінського.

В Корбін, Б. К.: І. Маркєвича, І. Салєвича і В. Шлемка.

Товариші! поміж "У.Р.В."!

І. Гаврилук.

Вінніпег, Ман.

"Складоа на пресовий фонд "У.Р.В." \$5.00 і закликаю зложити на сю ціль \$5.00 т. П. Лотоцького в Вінніпегу.

Василь Німілович.

